

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א"!

גליון ד': – ד תשרי – ד טבת – ד ניסן – ד תמוז

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאתי התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סימן רמז – דין אינם יהודים

המביאים כתבים בשבת, ובו ו' סעיפים

א. שולח אדם אגרת ביד אינו יהודי ואפילו בערב שבת עם
חשיכה והוא שקצץ לו דמים ובלבד שלא יאמר לו שילך
בשבת ואם לא קצץ אי לא קביע בי דואר (פירוש איש ידוע
שכל כתב אליו יובל והוא משלחן למי ששלוח אליו) במתא
אסור לשלוח אפילו מיום ראשון ואי קביע בי דואר במתא
משלחן אפילו בערב שבת והוא שיהא שהות ביום כדי
שיכול להגיע לבית הסמוך לחומה. הגה: ויש מתירין אפילו
לא קצץ ואפילו לא קביע בי דואר במתא אם משלחו ביום ה'
או קודם לכן (טור) ויש לסמוך עלייהו אם צריכים לכך:

ב. אם התנה עמו שיתן לו שכרו אף על פי שלא פירש כמה
יתן לו דינו כקוצץ דסמכא דעתיה דאינו יהודי ובדידיה
קא טרח אבל בסתם אף על פי שיש בדעתו שיתן לו שכר
אסור דלא סמכא דעתיה ובדישראל קא טרח:

ג. אם שכרו לימים דבר קצוב בכל יום בהליכתו ובחזרתו
אלא שאינו מקפיד עמו מתי ילך אם הוא בערב שבת
אסור דכשיוצא בשבת נראה כאילו התנה עמו כך:

ד. אם האינו יהודי מוליך הכתב בחנם אפילו נתנה לו בערב
שבת מותר שהרי האינו יהודי מאליו הוא עושה זה ואינו
אלא להחזיק טובה לישראל מפני מה שקיבל ממנו והוא
ליה כאילו קצץ. הגה: ויש חולקים וסבירא להו דכל שעושה
בחנם אסור וטוב להחמיר אבל במקום שהאינו יהודי מתחיל
עם הישראל לומר שילך לו בחנם ודאי דעתו על הטובה שיקבל
ממנו ושרי (צ"ת יוסף):

ה. אם האינו יהודי הולך מעצמו למקום אחר וישראל נותן
לו אגרת מותר בכל גוונא:

המשך סימן רמז – דיני השאלה והשכרה לאינו יהודי בשבת, ובו ה'
סעיפים

ד. ישראל שהשכיר שוורים לאינו יהודי לחרוש בהם וחרש
בהם יש מתירים אם קבל עליו האינו יהודי אחריות מיתה
וגזילה וגניבה ויוקרא וזולא ויש אומרים דכיון שאין האינו
יהודי יכול למכרה אם ירצה נקראת בהמת ישראל (ועיין
למטה בסימן זה):

ה. אם ישראל ואינו יהודי שותפין בבהמה מותר לעשות בה
האינו יהודי מלאכה בשבת על ידי שיתנה עם האינו יהודי
בתחילה כשקנה אותה שיטול האינו יהודי בשבת וישראל
ביום חול ואם לא התנו מתחילה אסור אף על גב שהתנו
אחר כך ואם ילוה אותה לאינו יהודי בהלוואה גמורה
שיהא רשות בידו להוציאה אם ירצה שלא ברשות ישראל
ויזקוף הדמים על האינו יהודי ואחריות השוורים על
האינו יהודי מותר ויש מתירים אפילו לא יהא רשות ביד
האינו יהודי להוציאם על ידי שיזקוף הדמים על האינו
יהודי במלוה ויחזור האינו יהודי ויעשה אפותיקי (פירוש
אפו תהא קאי כלומר לא יהא לך פרעון אלא מזה) לישראל
או יהרהנם (פירוש משכון בלשון ישמעאל רהן) אצלו ובלבד
שלא יאמר לו מעכשיו ויש מתירים על ידי שיזהיר ישראל
את האינו יהודי שלא יעשה בה מלאכה בשבת ואם יעבור
ויעשה תהיה אחריות עליו ואפילו מהאונסים ויכתוב כן
בערכאותיהם דהשתא אם בא לעשות בה מלאכה בשבת
אינה בהמת ישראל שהרי קנאה האינו יהודי להתחייב
באונסיה. הגה: וכל צדדי היתרים אלו הלכתא נינהו ויכול
לעשות איזה מהן שירצה ואפילו אם הבהמה כולה של ישראל
דינו כאילו היתה בשותפות האינו יהודי רק שיפרסם שעשה
דרך היתר:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון ד']